

KOMISJON

KOMISJONI OTSUS,

20. juuni 2006,

milles sätestatakse tõupuhaste aretusveiste jõudluse kontrollimise ja aretusväärtuse hindamise meetodid

(teatavaks tehtud numbri K(2006) 2376 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2006/427/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

Artikkel 1

Tõupuhaste aretusveiste jõudluse kontrollimise ja aretusväärtuse hindamise meetodid on sätestatud I lisas.

võttes arvesse nõukogu 25. juuli 1977. aasta direktiivi 77/504/EMÜ tõupuhaste aretusveiste kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 6 lõike 1 esimest taanet,

Artikkel 2

Otsus 86/130/EMÜ tunnistatakse kehtetuks.

ning arvestades järgmist:

Viiteid kehtetuks tunnistatud otsusele käsitatakse viidetenähtena käesolevale otsusele kooskõlas III lisas esitatud vastavustabeliga.

(1) Komisjoni 11. märtsi 1986. aasta otsust 86/130/EMÜ, milles sätestatakse tõupuhaste aretusveiste jõudluse kontrollimise ja aretusväärtuse hindamise meetodid, ⁽²⁾ on oluliselt muudetud. ⁽³⁾ Selguse ja otstarbekuse huvides tuleks kõnealune otsus kodifitseerida.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

(2) Komisjoni ülesanne on määrata kindlaks veiste jõudluse kontrollimise ja aretusväärtuse hindamise meetodid.

Brüssel, 20. juuni 2006

(3) Käesoleva otsusega ettenähtud meetmed on kooskõlas alalise zootehnikakomitee arvamusega,

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Markos KYPRIANOU

⁽¹⁾ EÜT L 206, 12.8.1977, lk 8. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 807/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 36).

⁽²⁾ EÜT L 101, 17.4.1986, lk 37. Otsust on muudetud otsusega 94/515/EÜ (EÜT L 207, 10.8.1994, lk 30).

⁽³⁾ Vt II lisa.

I LISA

- I. Liikmesriikide pädevad asutused peavad heaks kiitma asutused, mis vastutavad puhtatöuliste tõuveiste jõudluse kontrollimise ja aretusväärtuse hindamise eeskirjade kehtestamise ning hindamistulemuste avaldamise eest. Heakskiidetud asutuste nimed tuleb teatada komisjonile ja teistele liikmesriikidele.

Need asutused peavad teatavaks tegema eelkõige oma dokumenteerimismeetodid, jõudluse kirjeldamise näidise, statistilise analüüsi meetodi ning aretusparameetrid iga hinnatava tunnuse puhul.

II. Jõudluskontroll

Kõik andmed tuleb dokumenteerida heakskiidetud asutuse vastutusel.

1. Veiseliha tootlikkuse tunnused

- a) Individuaalne jõudluskontroll ja/või järglaste kontroll jaamas
- i) Kajastada tuleb kontrollimeetodit ja kontrollitud loomade arvu.
 - ii) Kontrolliprotokollis tuleb kajastada:
 - looma jaama vastuvõtmise tingimused,
 - vajaduse korral kontroll-loomade jõudlus farmis enne jaama saabumist,
 - kontroll-loomade omaniku andmed loomade individuaalse jõudluse kontrollimise puhuks,
 - jaama saabuvate kontroll-loomade ülemine vanusepiir ja jaamas juba peetavate kontroll-loomade vanuserühmad,
 - jaamas kohanemise ja kontrollimise kestus,
 - sööda liik ja söötmissüsteem.
 - iii) Dokumenteeritavad tunnused: dokumenteerida tuleb vähemalt eluskaalu juurdekasv ja lihastiku areng (liha juurdekasv) ning võimaluse korral ka teised parameetrid nagu sööda ärakasutamise määr ja rümba andmed.

Eriüksused võivad tegutseda jaamadena heakskiidetud asutuse alluvuses.

b) Välikontroll (farmis)

Kontrolli ja kontrollitulemuste kinnitamise meetodid määravad kindlaks heakskiidetud asutused. Dokumenteerida tuleb vähemalt eluskaal ja vanus ning võimaluse korral ka muud andmed nagu liha juurdekasv.

c) Kontroll farmidest ning müügi- ja tapapunktidest kogutud vaatlusandmete alusel

Võimaluse ja vajaduse korral tuleb dokumenteerida elus- ja tapakaal, müügihind, rümbaklass vastavalt ühenduse rümbaklassifikaatorile, liha kvaliteet ja muud tunnused.

2. Piimajõudluse dokumenteerimine

Piimatootmise andmete dokumenteerimine peab olema kooskõlas pädevate rahvusvaheliste organite (näiteks rahvusvahelise loomajõudluskontrolli komitee – ICAR) kooskõlastatud põhimõtetega.

3. Sigimine (sekundaarsed tunnused)

Loomade viljakuse, sigimisvõime ja eluea hindamisel võetakse aluseks vastavalt viljastamise edukus (näiteks *non-return-rate*), järglaste arv ja funktsionaalne eluiga (näiteks jaama jäävate loomade osa, väljapraakimise vanus, tootliku eluea pikkus).

4. Väliste tunnuste (tüüpide) hindamine

Väliseid tunnuseid tuleb hinnata tunnustatud dokumenteerimissüsteemi abil.

III. Aretusväärtuse hindamine

1. Põhimõtted

Aretusloomade aretusväärtuse hindamine peab toimuma tunnustatud asutuse vastutusel ning hõlmama, olenevalt aretuseesmärgist, järgmisi tunnuseid:

- piimaloomade puhul piimatoodangut iseloomustavad tunnused,
- lihaloomade puhul lihatoodangut iseloomustavad tunnused,
- kaheotstarbeliste loomade puhul piima- ja lihatoodangut iseloomustavad tunnused.

Aretusloomade puhul, kelle sigimisjõudluse ja tõugude morfoloogia tunnuseid niikuinii dokumenteeritakse, on soovitatav neid tunnuseid dokumenteerida ka aretusväärtuse hindamise käigus.

Looma aretusväärtus selgitatakse välja looma enda ja/või tema sugulasloomade põhjal.

Aretusväärtuse hindamisel rakendatavad statistikameetodid peavad vastama pädevate rahvusvaheliste organite (näiteks ICARI) kooskõlastatud põhimõtetele ning tagama põhilistest keskkonnategurite ja andmestruktuuri mõjustest sõltumatu hinnangu looma aretusväärtusele.

Aretusväärtuse hindamise usaldatavust tuleb mõõta pädevate rahvusvaheliste organite (näiteks ICARI) kooskõlastatud põhimõtetele vastavuse koefitsiendina. Hindamistulemustega koos tuleb avaldada hindamise usaldatavus ja kuupäev.

Avaldada tuleb loomade geneetilised eripärad ja defektid, mille on määratlenud ametlikult nende tunnuste kontrollimiseks määratud asutused kokkuleppel aretusliitude ja seltsidega ning vastavalt komisjoni otsusele 84/247/EMÜ.⁽¹⁾

2. Kunstseemenduspullide aretusväärtuse hindamine

Pullide aretusväärtuse hindamisel tuleb kontrollida kohustuslikke tunnuseid ja avaldada nende aretusväärtused. Samuti tuleb avaldada muud võimalikud aretusväärtused.

Need sätted ei kehti tõugude kohta, mida ähvardab väljasuremine.

a) Piimajõudluse kontroll kunstseemenduspullide aretusväärtuse hindamisel

Aretusväärtuse hindamise käigus tehtav piimajõudluse kontroll peab hõlmama andmeid nii piima toodangu ja sisalduse (piimarasva-, valgusisaldus) kui ka teiste olemasolevate ja asjakohaste tunnuste kohta, mis võimaldavad teha järeldusi nende geneetilise päranduvuse kohta.

Piimatõugude kunstseemenduspullide aretusväärtuse hindamise usaldatavus peab vastavalt ICARI põhimõtetele olema peamiste tootmistunnuste puhul ja kogu teavet sugulasloomade kohta arvestades vähemalt 0,5.

b) Lihajõudluse kontroll kunstseemenduspullide aretusväärtuse hindamisel

Hindamiseks kasutatakse üht järgmistest jõudluskontrolli meetoditest:

- i) individuaalne jõudluskontroll jaamas;
- ii) horisontaal- ja/või vertikaalliini sugulasloomade kontroll jaamas või eriuksustes;
- iii) horisontaal- ja/või vertikaalliini sugulasloomade kontroll farmis nii, et järglased jagatakse pullide võrdlemise võimaldamiseks arvekarjade vahel laiali;
- iv) horisontaal- ja/või vertikaalliini sugulasloomade kontroll farmidest, oksjonitelt või tapamajadest pullide võrdlemiseks kogutud andmete põhjal.

Kui konkreetse pulli puhul dokumenteeritakse tema rümba kaalu ja vajadusel ka liha kvaliteedi, kasvukiiruse ning sigimiskõlblikkuse tunnuseid, tuleb aretusväärtuse hindamisel neid ning kõiki muid asjakohaseid tunnuseid arvesse võtta.

⁽¹⁾ EÜT L 125, 12.5.1984, lk 58.

*II LISA***Kehtetuks tunnistatud otsus koos muudatusega**

Komisjoni otsus 86/130/EMÜ

(EÜT L 101, 17.4.1986, lk 37)

Komisjoni otsus 94/515/EÜ

(EÜT L 207, 10.8.1994, lk 30)

*III LISA***Vastavustabel**

Otsus 86/130/EMÜ	Käesolev otsus
Artikkel 1	Artikkel 1
—	Artikkel 2
Artikkel 2	Artikkel 3
Lisa	Lisa I
—	Lisad II ja III